

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.06.1984, sp. zn. 3 Tz 15/83, ECLI:CZ:NS:1984:3.TZ.15.1983.1

Číslo: 4/1986

Právní věta: Dovoz a vývoz československých peněz upravují předpisy o devizovém hospodářství, nikoli předpisy o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží. Proto československé peníze, které si obviněný opatřil v cizině a bez povolení Státní banky československé dovezl do Československa, nejsou zbožím ve smyslu § 124 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.06.1984

Spisová značka: 3 Tz 15/83

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou

Předpisy: 140/1961 Sb. § 124 142/1970 Sb. § 27 písm. b 44/1974 Sb. § 22
§ 117
§ 33

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Plzni z 10. 2. 1983 sp. zn. 4 To 21/83 a rozsudek okresního soudu v Domažlicích z 21. 12. 1982 sp. zn. 1 T 385/82 a obviněného S. A. uznal vinným trestným činem porušování oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. a odsoudil ho podle § 124 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s výkonem v první nápravně výchovné skupině a k trestu propadnutí věci.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Domažlicích z 27. 12. 1982 sp. zn. 1 T 385/82 byl jugoslávský státní občan S. A. uznán vinným trestným činem porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák., jehož se podle výroku rozsudku dopustil tím, že na hraničním přechodu v České Kubici při průjezdu územím Československé socialistické republiky cestou z Německé spolkové republiky do Jugoslávie nepřihlásil při celní kontrole 3 kusy počítaček zn. M30 LDC, 12 kusů digitálních hodinek, 2 kusy stereoautorádií, 4 kusy reproduktorů, 2 kusy autoantén, 20 kusů mincí z bílého kovu a částku 520,- Kčs, vše v hodnotě 23 510,-Kčs. Za to byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do první

nápravně výchovné skupiny, dále k peněžitému trestu ve výměře 5000,- Kčs, nahrazenému pro případ, že by jeho výkon mohl být zmařen, trestem odnětí svobody v trvání jednoho měsíce, k trestu vyhoštění a k trestu propadnutí věcí uvedených v citovaném výroku o vině v rozsudku okresního soudu.

K odvolání obviněného S. A. krajský soud v Plzni usnesením z 10. 2. 1983 sp. zn. 4 To 21/83 zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. rozsudek okresního soudu v Domažlicích ve výroku o trestu peněžitém a trestu vyhoštění. Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud na podkladě řádně provedeného dokazování zjistil, že obviněný dne 23.11-1982 při průjezdu přes území Československé socialistické republiky nepřihlásil při celní kontrole pohraniční celnici v České Kubici 3 kusy počítaček MBO LDC, 12 kusů digitálních hodinek, 2 kusy stereoautorádií, 4 kusy reproduktorů, 2 kusy autoantén, 20 kusů mincí z bílého kovu a částku 520,- Kčs, vše v hodnotě 23510,- Kčs. v takto zjištěném jednání obviněného shledal okresní soud znaky trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák.

Trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. se dopustí, kdo značnou měrou ohrozí obecný zájem tím, že poruší zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží. Obviněný zjištěným jednáním porušil ustanovení § 33 celního zákona č. 44/1974 Sb., podle něhož osoby a organizace, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny pohraniční celnici přihlásit zboží spolu s doklady vztahujícími se na dovoz, vývoz a průvoz zboží.

Z ustanovení § 124 odst. 1 tr. zák. i z ustanovení § 33 celního zákona vyplývá, že přihlašovací povinnost podle § 33 celního zákona se týká jen zboží, jímž se podle § 22 odst. 1 celního zákona rozumí veškeré hmotné věci movité, s výjimkou věcí a jiných hodnot, jejichž dovoz a vývoz upravují předpisy o devizovém hospodářství. Z těchto věcí však podléhá celní kontrole dovoz, vývoz a průvoz zlata pro průmyslové účely (§ 22 odst. 2 celního zákona).

Pokud jde o věci, které obviněný v souzeném případě dopravoval přes státní hranice ČSR, je nutno za zboží ve smyslu citovaných právních předpisů považovat výše uvedené průmyslové zboží z oblasti elektroniky a dále též pamětní mince z bílého kovu. Jinak však je tomu s částkou 520,- Kčs, kterou si obviněný opatřil v NSR a přivezl ji do Československa a úmyslem utratit ji za jídlo a pití během průjezdu přes Československé území. Dovoz a vývoz československých peněz je podle § 12 zák. č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, dovolen jen s povolením Státní banky československé. Dovoz a vývoz československých peněz tedy upravují předpisy o devizovém hospodářství, a proto nejsou zbožím ve smyslu § 124 tr.zák. (§ 22 odst. 1 celního zákona).

Okresní soud tedy pochybil, když za zboží ve smyslu § 124 odst. 1 tr. zák. považoval i částku 520,- Kčs, kterou obviněný bez povolení Státní banky československé dovezl do Československa a nepřihlásil ji celnici. Tímto jednáním se obviněný vzhledem k množství dovezených peněz dopustil přestupku proti devizovému hospodářství podle § 27 písm. b) zák. č. 142/1970 Sb., za který mohl být postižen celnicí, která jej zjistila (§ 117 celního zákona). V současné době nemůže být tento přestupek již projednán proto, že je promlčen.

Pokud tedy okresní soud posoudil jako trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. i jednání obviněného spočívá v tom, že při celní kontrole nepřihlásil částku 520,- Kčs, kterou bez povolení Státní banky československé dovezl do Československa, byl v řízení, které předcházelo napadenému usnesení, jehož součástí je též rozsudek okresního soudu, porušen zákon v ustanovení § 124 odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněného. Krajský soud v Plzni jako soud odvolací v rámci své přezkumné činnosti toto pochybení v rozsudku okresního

soudu nenapravit a naopak se s ním ztotožnil, když výrok o vině považoval za správný. Tím sám porušil zákon v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. rovněž v neprospěch obviněného.